

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.056/2026/7.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	dr. Gellért Edina ügyvéd (cím1)
Az alperes:	Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (cím2)
Az alperes képviselője:	Ügyvédi Iroda1 (cím3 ügyintéző ügyvéd: dr. Trinn Gábor) és dr. Lukácsi Linda kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	alperesi érdekelt (cím4)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Ügyvédi Iroda2 (cím5; ügyintéző ügyvéd: dr. Szabados Gergő)
A per tárgya:	média ügyben hozott határozattal kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (22. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 106.K.702.548/2025/20. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesi érdekelt, mint médiaszolgáltató az általa üzemeltetett TV csatornán – állandó megnevezésű lineáris audiovizuális médiaszolgáltatás keretében – a 2025. március 18-án 6.00 órától sugárzott „műsor1” című műsorszámában több, a felperes által sérelmezett médiatartalmat tett közzé. A műsorszám 6:55–7:01 közötti szegmensében a műsorvezető személy1-gyel, a Minisztérium parlamenti államtitkárával beszélgetett a profitplafon életbe lépéséről, annak szükségességéről, várt hatásairól (a továbbiakban: Szegmens1), melynek pontos leiratát az alperes 449/2025. (V. 27.) számú határozata 17-19. oldalai tartalmazzák. A műsorszám 7:02-7:10 közötti szegmensében a műsorvezető személy2 családokért felelős államtitkárral beszélgetett az államtitkár állam1-ban tett látogatásának, a elnök1-kormányzat és a kormányzó párt1 több szereplőjével való találkozásának, az ENSZ nőkkel és családokkal foglalkozó bizottsági ülésének tapasztalatairól, ezen eseményeken a magyar kormány családpolitikai intézkedéseinek (anyák szja mentessége, családi adókedvezmény emelése, védőnői hálózat) ismertetéséről és annak fogadtatásáról (a továbbiakban: Szegmens2), melynek pontos leiratát az alperesi határozat 19-22. oldalai tartalmazzák. A műsorszám 7:11-7:18 közötti szegmensében a műsorvezető személy3 biztonságpolitikai szakértővel, a intézet1 vezetőjével beszélgetett arról a hírről, hogy elnök1 amerikai elnök bejelentette, hogy beszélni fog elnök2 orosz elnökkel az orosz-ukrán háború lezárására tett tűzszüneti javaslatról (a továbbiakban: Szegmens3), melynek pontos leiratát az alperesi határozat 22-24. oldalai tartalmazzák.

[2] A felperes Szegmens1, a Szegmens2 és a Szegmens3 (a továbbiakban együtt: Szegmensek) vonatkozásában kifogást terjesztett elő az alperesi érdekeltnél, melyben a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 13. §-ának, valamint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mtv.) 12. § (1)-(2) bekezdésének a megsértését sérelmezte. Miután az alperesi érdekelttől nem kapott választ, a kifogással egyező tartalmú kérelmet terjesztett elő az alpereshez, kérve a jogsértés megállapítását, valamint az alperesi érdekelt kötelezését a jogsértő magatartás megszüntetésére és a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, továbbá az álláspontja megjelenítésére objektív hangvételű beszámolóban az alperesi érdekelt közönsége számára.

[3] Az alperes a 449/2025. (V. 27.) számú határozatával a kérelmet elutasította. A felperes által kifogásolt Szegmensek tekintetében megállapította, hogy azok témája az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozik, az ott tárgyaltak közügynek számítanak és a demokratikus nyilvánosság számára jelentőséggel bírnak, azonban szükséges egy további lényeges szempont figyelembevétele is. Jelen esetben ugyanis az alperesi érdekelt tájékoztatása egy meghatározott szakmai nézőpont és/vagy saját tapasztalat/élmény ismertetésére vonatkozott, nem volt cél az adott kérdéssel összefüggő ellentétes vélemények ütköztetése. Erre tekintettel a Szegmensekben nincs lehetőség, illetve szükségtelen az eltérő álláspontok megjelenítése, tehát ezek kapcsán nem áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége, erre figyelemmel e kötelezettség teljesítését a Szegmensekben érdemben nem értékelte.

A kereset, a védírat és az alperesi érdekelt nyilatkozata

[4] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Az Alkotmánybíróság, valamint a Kúria egyes döntéseire, továbbá az Smtv. és az Mttv. irányadó rendelkezéseire hivatkozással előadta, hogy az alperes nem tekinthetett volna el a kérelmében szereplő műsorszámokban közzétett tájékoztatások érdemi értékelésétől. Az Smtv. 13. §-a és az Mttv. 12. §-a céljával ellentétes alperesi értelmezés lehetővé teszi a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettség elvetését egy bizonyos szakmai nézőpont bemutatására törekvésre vonatkozó szerkesztői állítással. A „gazdasági elemzés” és „szakmai nézetek” Smtv.-ben és Mttv.-ben ismeretlen fogalmára hivatkozással a kifogásolt műsorok nem vonhatók ki a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége alól. A műsorszámok az alperes által sem vitatottan tájékoztató műsorszámok voltak, azok közérdeklődésre számot tartó, vitatott kérdésekről szoltak, amelyek esetében a szerkesztői szabadságot jogszabály korlátozza.

[5] A „profitplafonról” szóló kormányzati kommunikáció és a gazdasági teljesítmény értékelése a közvélemény befolyásolására alkalmas közéleti, gazdaságpolitikai téma, amely rendszerint vitát vált ki a politikai és szakmai szereplők között, ezért a kiegyensúlyozottság követelményei is irányadó. Az alperes önkényes és contra legem jogértelmezése a jogintézményt kiüresíti, ellentétes az alperes felügyeleti hatáskörével, a jogintézmény alkotmánybírósági és bírósági joggyakorlatban kimunkált rendeltetésével, továbbá a Kúria Kfv.III.37.472/2013/11. számú ítéletére vonatkozó alperesi hivatkozás nem megfelelő, ellentmondásos. Kifogásolta, hogy az alperes a peres eljárásban kétségbe vonta a kifogás benyújtásának megtörténtét, ami ellentmond saját határozati megállapításainak.

[6] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, lényegében a támadott határozatában kifejtett álláspontja alapján. Indokolása szerint a Szegmensek tárgya ugyan közügynek minősül, ugyanakkor az alperesi érdekelt célja részben egy meghatározott szakmai nézőpont bemutatása volt, amely esetben a szerkesztői szabadság nem korlátozható. A Szegmensekben a kormány által bevezetett, illetve bevezetés alatt álló intézkedések álltak az ismertetés középpontjában, a kiegyensúlyozottság nem követelhető meg, mert a szembenálló nézetek fogalmilag nem értelmezhetők. A felperes nem tett eleget a médiaszolgáltató megkeresésére vonatkozó, Mttv. 181. §-ában írt feltételeknek és ezt a hiányt az eljárás későbbi szakaszában sem lehet pótolni. A felperes által hivatkozott alkotmánybírósági és kúriai döntések téves értelmezését állította.

[7] Az alperesi érdekelt az alpereshez csatlakozva a kereset elutasítását és perköltsége megállapítását kérte. Állítása szerint a Szegmensekben bemutatott témák kapcsán nincs lehetőség, illetve szükségtelen az eltérő álláspontok megjelenítése, azokban ugyanis gazdasági elemzésről, szakmai nézetekről szóló beszélgetést folytattak. Ebben az esetben nem korlátozható a szerkesztői szabadság, nem áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Döntését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 37. § (1) bekezdés f) pontja, az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére, az Smtv. 13. §-ára, a Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdésére, 181. §-ára, valamint az Alkotmánybíróság és a Kúria ítéletben hivatkozott irányadó joggyakorlatára alapította. Az Smtv. 13. §-a alapján az alperesnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy a kifogásolt műsorszám (műsorszegmens) vonatkozásában fennáll-e a vizsgálódási kötelezettsége, ezt követően a kifogásolt tájékoztatásnak a kifogásban megjelölt állásponttal való összevetés útján arról kellett döntenie, hogy a hiányolt álláspont közzétételének mellőzése sérti-e a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségét. A Szegmensek vonatkozásában az alperes maga állapította meg, hogy azok az Smtv. 13. §-ának a hatálya alá estek, ez pedig azt jelenti, hogy a kifogásolt műsorszámok kapcsán az Smtv. 13. §-a szerinti vizsgálati kötelezettsége fennáll. A beszélgetések egyébként helyesen megjelenített tartalmához képest az alperes már szűkítő értelmezés alapján végezte az értékelést és nem helytállóan rögzítette, hogy a kifogásolt Szegmensekben kizárólag „gazdasági elemzés”, „szakmai nézőpont”, illetve a közéleti szereplő saját tapasztalatainak és élményének ismertetésére került sor, mivel azok témája ennél sokkal szélesebb körű volt.

[9] A médiaszolgáltató szerkesztői szabadsága a témaválasztás körében érvényesül, illetve abban, hogy kit hív meg a műsorba. Amennyiben azonban a választott téma az Smtv. 13. § hatálya alá tartozik, vagyis közéleti jellegű, a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét érvényesíteni kell. E tekintetben a kötelezettség számonkérhetősége körében nem fogadható el az az álláspont, hogy a médiaszolgáltató „nem kívánt teret adni” az adott kérdéssel összefüggő ellentétes vélemények ütköztetésének. A közéleti témáról való beszámoltatás mikéntje nem esik teljes mértékben a médiaszolgáltató választási körébe, a törvényi kötelezettség teljesítésében nincs szabadsága. Az alperes az Mttv. 181. §-ának a megsértésével tévesen határozta meg a saját hatásköre határait akként, hogy a szerkesztői felelősség körébe tartozó műsortartalmi, műsorszerkesztési kérdések vonatkozásában beavatkozási kötelezettsége nincs, ebből következőleg okszerűtlenül és jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a Szegmensek vonatkozásában nem áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatásra vonatkozó értékelési és vizsgálódási kötelezettsége. Az, hogy a kifogásolt ellentétes vélemény megjelenítésére van-e mód, avagy az szükséges-e, az érdemi vizsgálatra tartozó kérdések, melyek a relevancia, érdemi eltérés, elérhetőség mentén állapíthatók meg. Ez a vizsgálat azonban elvi jelleggel nem zárható ki. A megismételt eljárásra vonatkozóan előírta annak vizsgálatát, hogy a Szegmensekben bemutatott témák kapcsán a határozat 14-16. oldalain rögzített vélemények relevánsak-e, érdemben eltértek-e és ennek függvényében az alperesi érdekelt számára elérhetőek voltak-e; ezek alapján pedig arról, hogy a médiaszolgáltató megsértette-e az Smtv. 13. §-át. Az alperes csak a kifogásban pontosan megjelölt, hiányolt álláspont értékelését köteles elvégezni és a megismételt eljárásban nem vonhatja kétségbe a kifogás alperesi érdekelthez történő benyújtása megtörténtét és ezen az alapon nem utasíthatja el a kérelmet.

A fellebbezés és az ellenkérelem

[10] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte perköltségének megtérítése mellett. Jogszabálysértésként az Smtv. 13. §-át, az Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdését, a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontját, 89. § (1) bekezdés b) pontját és 92. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg. Az Mttv. 181. §-ában meghatározott

alperesi feladat nem jelent általános beavatkozási jogot a szerkesztői döntésekbe, az alperes kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az adott műsorszámban szükséges-e közzétenni eltérő álláspont, nem pedig azt, hogy hogyan szerkesztette a műsort a médiaszolgáltató. Ezt az elhatárolást az Alkotmánybíróság és a Kúria is következetesen hangsúlyozza. A Szegmensekben gazdasági elemzésről, szakmai nézetekről szóló beszélgetéseket mutattak be, eltérő álláspontok megjelenítése nem volt indokolt, nem állt fenn a kiegyensúlyozottság követelménye.

[11] A kiegyensúlyozottság követelménye nem vonatkozik olyan műsorrészekre, amelyek témája egy intézkedés társadalmi hatásainak bemutatása, nem pedig politikai álláspontok versenyeztetése, értékelése. Ahhoz, hogy egy adott tájékoztatással kapcsolatban felmerüljön a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége szükséges, hogy a tájékoztatás tárgya, tartalma összefüggésben álljon a demokratikus közvélemény igényeivel, szükségleteivel. A Kúria a Kfv.III.37.427/2013/11. számú döntésében is a demokratikus közvélemény biztosítási érdekében írja elő a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét.

[12] Az alperes először azt tisztázza, hogy az adott szegmensben azonosítható-e az Mttv. 12. § hatálya alá tartozó tájékoztatás, ezért az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem jogszabálysértő annak vizsgálata, hogy a konkrét tájékoztatás tartalmaz-e olyan véleményt, amellyel szemben ellenvélemény közzétételének lehet helye, elhangzik-e olyan álláspont, amivel szemben releváns ellenvélemény megjelenítése szükséges. A kiegyensúlyozottsági ügyekben kialakult jogalkalmazói és bírói gyakorlat alapján ugyanis tartózkodni kell a szerkesztői szabadságba történő szükségtelen és aránytalan beavatkozástól. A Szegmensekben nem volt szó kérdés megvitatásáról, hiszen a Szegmens1-ben a profitplafon bevezetésével kapcsolatos tapasztalatokról, a Szegmens2-ben az állam1ban tett látogatás élményeiről, a Szegmens3-ban pedig az orosz-ukrán háborút érintő esélylatolgatásról beszélgettek, ezért e körben a kiegyensúlyozottsági követelmények alkalmazásához kapcsolódó alperesi vizsgálat nem volt lefolytatható. Az ítélet [36] pontjában az elsőfokú bíróság iratellenesen megállapítást tett, ugyanis az alperesi határozat nem tartalmaz olyan állítást, hogy a kérelem befogadásának eljárásjogi akadálya van.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés alaptalan.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helytálló, az a jogvita elbírálására irányadó jogszabályoknak megfelel, az ott kifejtett jogi érveléssel egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel ugyanakkor a következőket emeli ki.

[16] A másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjának helytállóságáról kellett döntenie, amely szerint az Smtv. 13. §-ának a hatálya alá eső műsorszám esetén a kiegyensúlyozottságra vonatkozó vizsgálat lefolytatását a kifogás keretein belül az alperes nem mellőzheti, függetlenül a műsorszám formájától vagy jellegétől.

[17] A perben nem volt vitatott - és az alperes határozata is tartalmazza -, hogy a kifogásolt műsorszámok közül a Szegmensekben elhangzottak az Smtv. 13. §-ának a tárgyi hatálya alá tartoznak, azaz közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró tárgykört érintenek. Az Smtv. 13. §-ának tárgyi hatálya alá tartozás megállapítása –minden egyéb körülmény vizsgálata nélkül – azt a kötelezettséget rója az alperesre, hogy az azzal kapcsolatban az Mttv. 181. §-ában meghatározottak szerinti hatósági eljárás kezdeményezése esetén a kiegyensúlyozottsági vizsgálatot érdemben le kell folytatnia. Azt tehát nem mellőzheti arra hivatkozással, hogy a kiegyensúlyozottságot biztosító álláspontok megjelenítésére a műsorszámok adottságai folytán nincs mód.

[18] A vizsgálat lefolytatását az Smtv. nem köti meghatározott típusú műsorszámokhoz, csupán azt határozza meg, hogy azoknak - jellegüktől függetlenül - tájékoztató, illetve híreket közlő tartalommal rendelkező műsorszámoknak kell lenniük. Az Mttv. 12. § (2) bekezdése is csupán azt határozza meg, hogy a tájékoztatás kiegyensúlyozottságát a műsorszámok jellegétől függően az egyes műsorszámokon belül vagy a rendszeresen jelentkező műsorszámok sorozatában kell biztosítani. Nem lehetett helytálló ezért az az alperesi hivatkozás, amely szerint a magazinjellegű, „beszélgetős” műsorok eleve kívül esnének azon körön, melyre az Smtv. 13. §-a szerinti kiegyensúlyozottsági követelmény kiterjed. Ilyen szűkítő értelmezés az Smtv. hivatkozott rendelkezéséből nem következik, ugyanis a jogszabály nem a műsor jellege, hanem annak tartalmi vizsgálata szempontjából közelíti meg a kiegyensúlyozottság érvényesülésének a követelményét. Azaz, ha az ott elhangzottak vonatkozásában az Smtv. 13. §-a szerinti követelmények megvalósulnak, a műsorszámnak a kiegyensúlyozottsági követelményeket meg kell tartania, illetve azok megtartását az alperesnek vizsgálnia szükséges.

[19] Abban a kérdésben, hogy az érintett műsorszámokban a jelzett eltérő vélemények miként jeleníthetők meg, és egyáltalán a kiegyensúlyozottság szempontjából relevanciával bírnak-e, a műsorszámban egyáltalán elhangzott-e olyan álláspont, amellyel szemben a kifogásolt vélemény közzétételének lehetett volna helye, csak a kiegyensúlyozottsági vizsgálat érdemi lefolytatását követően lehet állást foglalni. E körben helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a műsorszámnak az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozása megállapítását követően az alperesnek - a joggyakorlat alapján kimunkált szempontok szerint - a műsorszámban megjelenített álláspontnak a kifogásban megjelölt állásponttal való összevetése útján kell döntenie arról, hogy a hiányolt vélemény releváns-e a közzétett tájékoztatás vonatkozásában; a kifogásolt műsorszegmens témájához szorosan kapcsolódik-e; a hiányolt vélemény érdemben eltérő-e vagy részben eltérő-e a közzétett állásponthoz képest, az eltérő nézetként értékelhető-e; a hiányolt álláspont megfelelő időben elérhető volt-e a médiaszolgáltató számára, volt-e reális lehetőség annak közlésére. A vizsgálat során az alperes nincs elzárva annak megállapításától, hogy a műsorszámokban elhangzottak vonatkozásában a kifogásoknak nem volt relevanciája, azok az elhangzottakhoz

nem voltak köthetők, ezért az Smtv. 13. §-ában meghatározott kiegyensúlyozottság követelménye nem sérült, azonban a vizsgálat érdemi lefolytatását nem mellőzheti. Csakis a vizsgálat elvégzésével tud ugyanis állást foglalni arról, hogy a műsorban elhangzott-e egyáltalán olyan álláspont, amivel szembe lehet helyezkedni, ellenvélemény közzé tehető, vagy közzé teendő.

[20] Nem foghat helyt az az alperesi hivatkozás, amely szerint a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatása az Smtv. 13. §-a tárgyi hatálya alá tartozó műsorszámok tekintetében sértené az Mttv. 3. §-ban biztosított szerkesztői szabadság elvét, az szükségtelen és aránytalan beavatkozást jelentene. Azzal ugyanis, hogy az alperes a műsorszámnak az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozását megállapította - erre irányuló kérelem esetén -, a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatására törvényi kötelezettsége keletkezett. Ez utóbbi pedig fogalmilag kizárja a szerkesztői szabadság megsértését, ugyanis ez a szabadság nyilvánvalóan csak addig terjedhet, amíg egy másik, kögens módon érvényesülő jogszabály érvényesülését (jelen esetben a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatásának a kötelezettségét) nem gátolja.

[21] Az alperes fellebbezésében hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.472/2012/11. számú döntésére, melynek elvi tartalma szerint kizárólag a demokratikus közvélemény biztosítása érdekében áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye, az nem terjed ki valamennyi, a nyilvánosság előtt zajló vitára vagy véleménykülönbségre. A fenti alperesi hivatkozással kapcsolatban a másodfokú bíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy a Kúria két vállalkozás termékével (ún. „összehasonlító” reklámjával) kapcsolatos állítások tényyszerűsége vonatkozásában mondta ki azt, hogy az nincs tartalmi összefüggésben az Smtv. 13. §-a szerinti demokratikus közvélemény tájékoztatási kötelezettségével, azoknak nincs közéleti jellege. Másodsorban az Smtv. 13. §-a valóban azt írja elő, hogy a kiegyensúlyozott közlést a demokratikus közvélemény biztosítása érdekében kell biztosítani, azonban ennek megvalósulása csak a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatást követően értékelhető, a vizsgálat lefolytatásának kötelezettsége alól azonban nem mentesít.

[22] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A felperesnek a másodfokú eljárásban – fellebbezési ellenkérelem előterjesztésének hiányában – perköltsége nem merült fel, ezért arról az ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.

[24] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjában foglalt illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint számított 48.000 forint fellebbezési illeték a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése

révén alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 96. § (1) bekezdés b) pontja és 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 1.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró